

ксеевичъ бѣ личенъ и високъ, по високъ отъ всичкитѣ насъ, които го окружавахми. Приятно бѣ да гледа чловѣкъ на него когато бѣ веселъ и когато съ свалена шапка поздравляваше; гласа му бѣ приятенъ и звученъ; космитѣ му украшавахъ челото му; изъ очитѣ му искри хвърчехъ; всѣкого прелѣстваше съ погледитѣ си; ако би обаче да погледнеше нѣкого гневно, а освѣнъ туй ако би да прехапеше и устнитѣ си, то чловѣка на когото са отнасяше всичко туй трѣбваше да потъне въ джнъ-земѣ. Въ послѣднитѣ дни на неговото царуване, азъ постъпихъ на служба. Той бѣше строгъ, но и трудолюбивъ, спокойствие си не даваше и за всичко са жъртуваше.“

5.

Отвращание въ дѣтинството на Петра Великий отъ водитѣ.

Царица Наталя Кириллова, въ празднитѣ си времена посѣщавала мѣнастиритѣ; при преминуването си единъ пѣтъ презъ една малка рѣка, която отъ дѣжда била дотекла, тя испитала едно доста опасно приключение; въ пѣтешественния си экипажъ била заедно съ пѣтъ годишния си синъ, който спалъ на ржцѣтѣ ѝ; тя тоже легко задрѣмала. Въ срѣдата на рѣката, отъ шумтението на водата и отъ виканieto на хората, тя са събудила и внезапно видѣла водата дори до прозорцитѣ на каретата и че и самата карета нѣкакси са колебала на нея поне така са видѣло слѣдъ съна да падне; тя силно извикала. Петъръ са събудилъ отъ тозъ викъ и като видѣлъ